

Leny Beemer

In de binnentuin hoorden we hoe Jezus vanuit Betfage en Betanië verder optrok naar Jeruzalem. Het staat er zo simpel, maar het noemen van die drie plaatsen heeft een grote betekenis.

Betfage betekent zoiets als 'Huis van onrijpe vijgen'. De vijgenboom wordt in de bijbel meermalen genoemd als symbool voor Gods zegeningen. Maar de vijgen in Betfage zijn onrijp, Gods zegeningen zijn daar kennelijk nog niet te vinden.

Betanië betekent 'huis van de armen, huis van ellende'. Maar het is ook de plaats waar Jezus de kracht van opstanding liet zien: Lazarus, de broer van Marta en Maria, werd uitgerokend in Betanië tot leven gewekt.

Jeruzalem daarentegen is het machtscentrum, waar overheden en religieuze leiders het voor het zeggen hebben. Maar het is ook de plaats, die symbool staat in de Joodse geschiedenis voor Gods belofte, de heilige stad, waar Gods Rijk gevestigd zal worden. Niet voor niets trokken de joden jaarlijks naar Jeruzalem, om daar hun Pascha, hun paasfeest te vieren, het feest, waarop de grote mythe van de uittocht uit Egypte werd herdacht en gevierd. Optrekken naar Jeruzalem was als een optrekken naar de vestiging van Gods Rijk onder zijn volk.

Toen de betekenis van die drie plaatsnamen tot mij doordrong, kreeg dit verhaal voor mij ineens een heel actuele betekenis.

de rebellerende bewegingen van onze tijd komen voort uit een gedeeld gevoel van angst, onzekerheid, nood en urgentie: door de klimaatverandering komt de hele schepping in gevaar met watervloeden en extreme droogte. De natuur, maar vooral ook mensen en kinderen zijn er slachtoffer van. Het tij lijkt niet te keren zolang er geen drastische veranderingen komen. De bestaanszekerheid van hele bevolkingsgroepen wankelt, er is armoede alom en er woeden oorlogen met een wereldwijde machtspolitiek tegenover elkaar.

In ons land wordt Den Haag als centrum van macht ervaren. Extinction Rebellion, de wereldwijde milieubeweging, die geweldloos burgerlijke ongehoorzaamheid kiest om overheden te dwingen hun beleid ten aanzien van klimaat en natuur drastisch te veranderen, kiest ervoor om precies tussen twee ministeries in Den Haag op de snelweg actie te voeren. Ze krijgen steun van vele anderen, die onvrede hebben met het Haagse beleid. Komen zij uit Betfage?

Boeren, van wie hun toekomst op het spel staat, trekken op naar Den Haag met grote landbouwtrekkers. Er zijn in Den Haag demonstraties vanuit de zorg. Vakbonden demonstreren of staken om hogere lonen, nu veel werkende mensen niet meer kunnen rondkomen van hun inkomen. Ze willen serieus worden genomen. Komen zij uit Betanië?

'Het moet anders' is de leuze van de rebellerende bewegingen. De grote overwinning van de BoerBurgerBeweging van de afgelopen provinciale verkiezingen laat zien, hoe sterk dit gevoel leeft: 'Het moet anders'. Maar dan rijst meteen de vraag: 'Hoe anders?'

De afgelopen veertig agen hebben we ons georiënteerd op de vraag, hoe we de juiste richting kunnen vinden in ons leven midden in deze onzeker tijd.

We luisterden naar wat de Schriften ons te zeggen hebben over hoe ons leven door God is bedoeld en hoe Jezus ons daarin de weg wijst.

We zagen in symbolen hoe de droge woestijn geleidelijk tot leven kwam en zelfs tot bloei kwam door water en licht. Op allerlei manieren werd ons een weg aangereikt, een weg naar het beloofde land, waar het goed leven is voor elk mens, voor elk levend wezen, voor elk schepsel Gods.

Vandaag is het Palmpasen. Jezus vertrekt vanuit Betfage en Betanië met zijn volgelingen naar Jeruzalem, de stad met die dubbele betekenis: stad waar de macht heerst tegenover de stad van belofte, het nieuwe Jeruzalem.

Alleen al de aanduiding waar Hij vandaan trekt laat al zien, wat zijn positie is: Jezus komt op voor de kleine mensen, door de machthebbers miskend en onderdrukt.

Jezus is niet de sterke leider, die het allemaal wel voor elkaar krijgt. Hij komt Jeruzalem binnen op een ezel! Dat is wat anders dan hoog te paard neerzien op anderen. Jezus wil geen geweldenaar of krachtpatser zijn. Hij heeft ons juist een heel andere weg voorgeleefd: de dienende weg van liefde, recht en vrede. Hij was en is werkelijk de Messias, Gods Gezalfde, de belichaming van God die bevrijdt en redt.

Maar daar was het volk niet klaar voor. Ze twijfelden toen Jezus niet de revolutionair bleek te zijn die ze dachten. En de machthebbers maakten dankbaar gebruik van hun twijfel door Jezus te beschuldigen van Godslastering.

We weten hoe het afliep toen, en ook vandaag worden telkens weer goede mensen geslachtofferd, omdat zij de machtigen in de weg staan.

Het verhaal van Jezus laatste gang en van alle mensen, die opkomen voor anderen en daardoor met de dood worden bedreigd, is misschien wel veel te groot voor ons om te gaan. Ik moet bekennen, dat ik niet kan garanderen wat ik zou doen als het erop aankomt. Maar we mogen putten uit de verhalen van moedige mensen in onze tijd, uit de verhalen uit de Oude Schriften, uit de verhalen over Jezus.

Want kijkend naar Jezus kunnen we niet anders dan begrijpen, dat er eigenlijk maar één weg is, die tot leven leidt. Dat is de weg naar Jeruzalem, naar de vestiging van Gods Koninkrijk, naar opstanding. Dat wil zeggen: liefde zonder grenzen in solidariteit en verbondenheid met elkaar, doen wat binnen ons vermogen ligt, consequent opkomen voor bevrijdend leven voor elk mens, ook al weten we niet, waar dat op uitloopt.

Dat komende week zo werkelijk een Goede Week mag zijn voor ons allen.